

[Hartvig Frisch.]

har fundet sit Udtryk i Nedsættelsen af Partiernes Samarbejdsudvalg paa 9 Medlemmer. Jeg havde selv den Ære at lede dette Udvalgs første Skridt. Siden da har de ærede Medlemmer Hr. Elgaard og Hr. Ole Bjørn Kraft nedlagt et stort Arbejde i den dobbelte Opgave at sikre Partiernes Forbindelse med Ministeriet og Partiernes Forbindelse indbyrdes. Dette er lykkedes, selv om der naturligvis snart fra den ene Side, snart fra den anden har maattet bringes Ofre. Men Lovgivningsarbejdet lige siden Maj har vist, at den danske Parlamentarisme har været handlekraftig og har formaaet at sætte gamle Stridigheder til Side, naar det gjaldt Danmarks Fællesinteresser.

Der er kun en lille Flok, som er gaaet imod, og som Dag ud og Dag ind vil ophidse det danske Folk ved at fortælle, at Regeringen falder i Morgen, at Rigsdagen samles for uigenkaldelig sidste Gang, at Modstanderne skal blive husket, og at „Systemet“ er dødsdømt. Nu skal det ikke lykkes over for mig at gøre Ordet „System“ forhadet, selv ved en nok saa systematisk Propaganda. For hvad betyder det Ord? Det betyder *Orden*, det betyder *Plan*, det betyder *Sammenhæng*, og et dansk System betyder dansk *Sammenhæng* i Tingene. Saa kan der maaske være mange andre Systemer i Verden, men en dansk Mand, skulde man tro, maatte være dybest interesseret i, at den danske *Sammenhæng* og den danske *Orden* ikke blev omstyrtet eller nedbrudt. Jeg ser nok, at alle disse Systembekæmpere lige for Tiden stikker de udenlandske Symboler i Skuffen og møder i Proklamationer og paa Plakater med vajende Dannebrog og danske Farver og raaber „Fædrelandet“ ud paa Gader og Stræder. Den danske Folkevittighed har straks taget Situationen paa Kornet. Der spørges: Hvad er en dansk Nationalsocialist? Og Svaret lyder prompte: Det er en, der sælger „Fædrelandet“!

Som et Led i Kampen mod dansk *Orden* og *Sammenhæng* har vi ogsaa maattet se en Flod af æreskædende Pjeecer og Smædeskriverier, sendt med Posten, delt ud paa vore Pladser her eller distribueret efter Vejviser og Telefonbog. Da Folketinget i sidste Samling paa Anmodning af Rigsadvokaten havde en saadan Sag til Behandling, viste de Akter, der blev oversendt til Udvalget for Forretningsordenen, at Hovedstedet for disse Smædeskriveriers Udbredelse fandtes i en Ejendom i København, hvor Hofjægermester Sehested har Kontor. Det er gaaet her som saa ofte efter det gamle Ord, at den, der graver en Grav for andre,

selv falder i den. Nu maa Smædeskriveren selv gaa til Politiet, fordi hans Medarbejdere har lært ham Kunsten af. Og denne Retssag har som i et Glimt vist os Genrejsernes Augias-Stald.

Hvor er det velgørende fra dette saakaldte „nationale“ Genrejsningskomplot at vende sig til de Udtryk for nationalt Samarbejde, som de samvirkende Partier har udsendt til Offentligheden. Jeg vælger her det smukkeste, som udsendes af Venstre efter Landsorganisationens Møde den 14. September. Jeg beder om Tilladelse til et kort Citat; der stod her:

„For det danske Folk er der eet Maal, som overskygger alt andet, og som samler alle ansvarsbevidste Mænd og Kvinder: Det er Bevarelsen af vor nationale Selvstændighed, vor folkelige Selvbestemmelseret, vor tusindaarige danske Kultur, vor politiske Frihed og det Selvstyre, der med Fortidens Kampe i Erindring er blevet et Gode, vi ikke vil miste. Det er Danmarks Fremtid, det gælder.“

Det er glædeligt at kunne udtale, at den rene, klare Stemning, som lyder ud fra denne Udtalelse, virkelig kan siges at være en Folkestemning, som er kommet til Orde baade ved Alsangstævnerne, der sprang spontant ud af Folkets egen Trang til at staa sammen i en mørk Tid, og ved den storslaaede Folkefest paa Kong Christian X.s 70 Aars Dag. Den Hilsen, Kongen oversendte Rigsdagen gennem Tingenes Formænd, manede til *Sammenhold* og til *Ro* og *Værdighed* som de Midler, hvorved alle Danske kunde naa gennem Tidens Vanskelighed.

Til denne værdige Linie af dansk *Sammenhold* har Ungdommen sluttet sig i overvældende Tal gennem Dansk Ungdoms Samvirke. Og alle Landets Radiolyttere, hvis Organisationer omfatter 300 000, har manifesteret den samme Enighed, idet alle gamle Stridsspørgsmaal er lagt til Side i den alvorlige Tid.

Paa Baggrund heraf maa det harme enhver Dansk at se en Række højtstaaende Officerer — en General Lesehly, en Oberst Giersing — rykke frem med en Pjece, der, hvad man saa ellers kan have ment eller mener om Forsvarssagen, i hvert Fald intet har at gøre med en saglig Behandling af Situationen forud for eller omkring den 9. April. Socialdemokratiet i Danmark har tilsluttet sig det Standpunkt, at Tiden til Drøftelse eller til Opgør angaaende den 9. April først er inde, naar enhver Oplysning kan gives og ethvert Argument frit kan fremføres. Den Sag løber ikke fra nogen af os, men den sim-